

տուք զդրամս մեր, եւ կամ հրաման՝ երթալ կողոպտել զվանս նոցա եւ տիրել տանց եւ ստացուածոց, եւ իւրաքանչիւր ոք բաժանել ըստ իւրոց առնելեաց որ ինչ եւ անկանիցի։ Դպրապետ դատարանի ելեալ ընդ առաջ նոցա ասէ՝ ես երաշխաւոր եմ ազգին Հայոց, համբերեցէք մինչեւ ամիսս չորս, զի գրեցից Պատրիարքաց եւ մեծամեծաց նոցին ՚ի Կոստանդինուպօլիս, եթէ նոքա ոչ հատուցեն ձեզ զպարտս իւրեանց՝ ես հատուցից լիովին փոխանակ նոցա, եւ այսպէս դարձոյց զնոսա յետս։ Եւ ապա ժողովեալ գլխաւորք եւ դատաւորք քաղաքին խորհեցան ՚ի միասին ՚ի վերայ վարժարութեան Փոխանորդին Հայոց՝ որ յայս վիճակ թշուառութեան հասոյց զվանքն, եւ սահմանեցին ՚ի ժողովի անդ գրել ՚ի Կոստանդինուպօլիս, զի կարգեսցեն զայլ ոք Փոխանորդ, եւ արգելցեն զեղիս մտանելոյ ՚ի վանս։ Կոչեցին յայն ատեան եւ զմանս ՚ի վարդապետաց եւ ասեն, մեք զեղիայն ոչ ընդունիմք եւ ոչ այլ եւս կամիմք դալ նորա եւ մտանել ՚ի վանս, դուք զի՞նչ ասէք։ զի այսպիսի եւ այնպիսի ոք է նա։ Նոքա ետուն պատասխանի՝ թէ չունիմք ինչ ասել, այլ հրամանաց եւ կամաց ձերոց հնազանդ եմք, որպէս կամիք եւ առնէք՝ հաճոյ է մեզ։ ապա ասացին երթալ գրել առ գլխաւորս ազգին եւ ծանուցանել նոցա զամենայն գործս Եղիայի՝ շնորհեալ նոցա ամիսս չորս, գրեցին նաեւ ինքեանք։ գրեանք երկոցունց կողմանց՝ յատուկ սուրհանդակաւ առաքեցան ՚ի Կոստանդինուպօլիս ՚ի վերայ Աքքէի, (՚ի 27 Նոյեմբերի)։ Իսկ նոր Դատաւոր քաղաքին եկեալ գեգերէր ՚ի Դամասկոս, ՚ի Յոսպէ եւ ՚ի Ռեմէ վասն ասպատամբութեան քաղաքացւոց, եւ ապա ել յերուսաղէմ (՚ի 23 Դեկտեմբերի)։ Ելին ընդ նմա եւ վարդապետքն՝ որ խոյս տուեալ էին յերուսաղէմէ։ Եւ եւ Յարութիւն վարդապետ ՚ի վանացն Յունաց։ Ապա հրամանաւ Դատաւորին եւ գլխաւորաց ոմանց այլազգեաց կարգեցան կառավարիչ գործոց Աթոռոյն Զմիւռնացի Յարութիւն եւ Զանդրցի Յակօր վարդապետ՝ մինչ ՚ի գալուստ պատասխանոյ գրեանց ՚ի գլխաւորաց ազգին։ Ահա յայսպիսի անարգութիւն հասեալ էր յայնժամ Աթոռն Երուսաղէմի, (1826 ՚ի 22 Յունվարի)։

Միալիճցի Յակօր եւ Զմիւռնացի Ստեփաննոս վարդա-